

BÉKEHÍRNÖK

4 FORINT

„A jövődő a béke emberé!”

XXIII. (LXXIII.) 1. SZÁM

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1979. JANUÁR 7.

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek!”

János 14:1-6

Emberek között még nem volt olyan kapcsolat, mint amilyen Jézus, és az ő tanítványai között.

Az Úr búcsúzik, miután befejezéshez közeledik földi küldetése. Ez a tanítványokat nagyon megrendíti. A megrendülésnek ebben az órájában mondta Jézus övének vigasztalására: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem.” És most minket hassanak át ezek a szavak, akik elindulunk a még ismeretlen jövődő útján.

Jézus aggodalmaskodásunk és nyugtalankodásunk helyett a benne való HITET ajánlja nekünk. És mi szót is akarunk fogadni Jézusnak. Hiszünk benne. Hiszünk benne, mivel így tudunk Vele élő kapcsolatban maradni, és ez a hit jelenti a vele való életközösséget is. És ebből csak jó származik. De a Krisztusban való hitünk azt is jelenti, hogy nemcsak Istennel, hanem egymással, az emberekkel is jó a kapcsolatunk. A hit útján kapjuk Istentől az egyéni, és közösségi életünk mindig jobb életre átforgató erejét, azt az erőt, amelyik mindig jobban kibontakoztatja bennünk a krisztusi természetet. Így lesz a mi életünk útmutató élet a munkásnapok sodrában is.

Amíg ezen a földön élünk, lesz nyugtalanság és próba is. De nemcsak ez lesz. Isten is mindig lesz. Lehet, hogy sok minden az idők folyamán már nem lesz, de Isten van és lesz. Jézus Krisztus tegnap és ma ugyanaz. De a ti szívetek ne nyugtalankodjék, mondja nekünk most a Lélek, hiszen velünk van Jézus, aki minden körülmények között UTAT mutat nekünk.

Turisták járkák a hegyeket. Idegen országból jöttek. A fákkal sűrű hegyoldalakon nincsen kitaposott út. De van idegenvezető, aki ismeri a tájat. A vendégek mennek utána és mondják, hogy most az idegenvezető az út. Jézus ismeri az ismeretlent. „Járjunk hát e névben: Jézus!” Az út nem azért van, hogy ott elaludjunk, hanem azért, hogy előmenetelünk legyen rajta. Jézus által előmenetelünk van: „Keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát — mondja Jézus az aggodalmaskodóknak — és akkor minden megadatik néktek!” Az út kívánja a mi engedelmisségünket is. Amerre az út fordul, arra kell mennem. Ha letérek, baleset érhet, s a kórházban kötök ki. Azért legyünk Jézusnak engedelmes követői! Jézus, mint út célhoz vezet és nem is akármilyen célhoz: „Elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (Jn 14:3).

Jézus azt mondja, hogy a mi szívünk ne nyugtalankodjék, mert ő az IGAZSÁG. Jézus élete az igazság megélése. Nála a szó és a tett azonosak. Jézus nem kétarcú. Ő nem volt más kívül, mint belül. Ő a mi igazságunk, és ő, mint igazság, biztosíték arra, hogyha vele megyünk, jól megyünk, célt érünk. Jézus még nem vezetett félre senkit sem.

Higgyünk Jézusban és ne nyugtalankodjék a szívünk, mert ő az ÉLET. Nem mindegy, hogyan élünk. Él a sas is, és él a vakondok is. Csak az egyik fent, a másik lent. Él a virág is, és a gyom is. Csak az egyik áldásos, a másik káros. Jézus az az élet, amelyet élni érdemes. A cél tehát az élet, amely felé megyünk, az örök élet, mert aki Krisztusban hisz, ha meghal is, él.

Lázi Sándor

Boldog új esztendőt!

Az Örökkévaló Isten végzése szerint ismét tovatűnt felettünk egy esztendő. Az egymást követő és gyorsan tűnő évekkel földi életünk egy-egy jelentős szakasza többé-kevésbé nem hozható, elmúlt. Ez a törvényszerűség késztesen arra, hogy jól használjuk ki életünk idejét! Isten áldása a részekre osztott idő, a napok, hetek, hónapok és esztendők. Ezeken belül vannak a különféle alkalmak, a munka és a pihenés. Végezzük Isten akarata ellen és önmagunk ellen, ha nem élünk bölcsen és felelősségünk tudatában az Isten kegyelmi ajándékával.

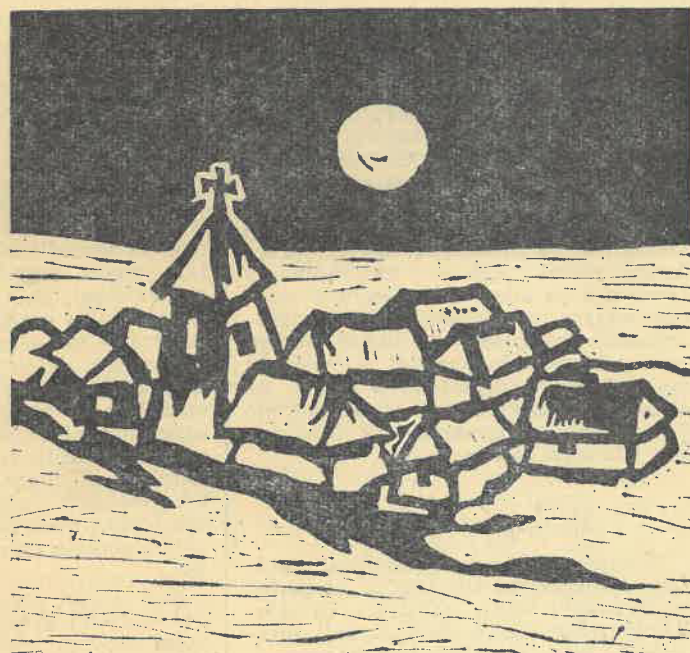
Az újév kezdetén testvéri köszöntésben és áldáskívánságban az Úr Jézus ígéretére és az ehhez kapcsolódó elkötelezésre szeretném irányítani egyházunk tagjainak és lapunk olvasóinak figyelmét: „IMÉ EN VELETEK VAGYOK MINDEN NAPON A VILÁG VÉGEZETÉIG” (Mt 28:19-20).

Visszatekintve a mögöttünk levő esztendőre hálaadással tehetünk biznyságot arról, hogy megváltó Urunk velünk léte valóság, egyéni és közösségi életünkben. Ez a tény alázatra és őszinte hálaadásra indít bennünket. Megalázzuk magunkat érdemtelenységünk tudatában, biznyságát látva annak, hogy: „Szeret az Úr, ezért nincs még végünk” megújította rajtunk irgalmát és hűségét (Jsr 3:22-23). Nyilvánvaló ez abban, hogy egyházunk gyülekezeteiben, egység és békesség van. Van okunk a lelki és anyagi élet területén elért eredményeinkért a hálaadásra. Ha számba vesszük, imaházainak és a lelkeszlakásoknak felújítását és az új építkezéseket, ezek is egyházunk élő és áldozatos munkájáról tanúskodnak.

Az előttünk levő esztendőre nézve, is reménységünk alapja Urunk ígérete, Istennek a Jézus Krisztus által kinyilvánított szeretete, népét egybeölelő, oltalmazó és életét áldással tevő kegyelme. Ezért HASZNÁLJUK KI JÓL AZ ELŐTTÜNK LEVŐ KEGYELMI IDŐT KÜLDETÉSÜNK ÉS SZOLGÁLTUNK VÉGZÉSÉRE!

Az Úr Jézusnak minden idők tanítványai számára szóló megbízása az általunk is jól ismert misszióparanccsal kapcsolatos: „Elmenvén...” Az egyháznak ugyanúgy küldetése van ezen a világon, mint ahogy az Úr Jézus az Atya küldöttéként jött e világra és e világért. Jézus Krisztus ezt így fejezte ki: „Amiképpen Te küldtél engem e világra, úgy küldöm én is őket” (Jn 17:18). Ez azt jelenti, hogy hozzánk hasonló embereként, de isteni hatalommal végezte küldetését, az Isten üdvözítő szeretetének meghirdetésében és üdvösségünk megszerzésében. Neki az Atyától kapott hatalom által volt ereje nemcsak szembeszállni, hanem győzelmet aratni a kísértő felett. Hatalom adatott neki arra is, hogy önmagát megüresítő szolgáljon (Mt 20:28). Küldetésében Isten akarátának a teljesítését látta abban is, hogy a hozzájövő betegeket meggyógyította. Ma is megszánja az éhező és a bűn által elgyötört embereket. Számítalan jótéteménye van, amelyekkel az ember földi életének boldogulását és javát munkálta Isten küldöttéként. Az emberek iránti szeretete önfeláldozásában, életének halálba adásában és a halálból való feltámadásában teljesedett ki. Feltámadása után így köszöntötte tanítványait: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28:18).

Ma is ennek tudatában kell vállalnunk és végeznünk küldetésünket. Urunk figyelemmel kíséri övéi életét. Mennybe-

Német Zsolt

menetele után az atya előtt végzi főpapi szolgálatát. Közbenjár értünk, amikor a sátán rostájába kerülünk. Amikor az élet tengerén a kísértések, vagy a szenvedések viharába kerül az életünk, ma is így szól hozzánk: „Bízzatok! Én vagyok! Ne féljete!” Van hatalma megtartani és áldással tenni azok életét, akik hisznek benne és követik Őt. Hiszen megígérte, hogy: „VESZTEK ERŐT MINEKUTÁNA A SZENTLELEK ELJÖN REÁTOK, ÉS LESZTEK NÉKEM TANÚIM” (ApCs 1:8).

Az Úr Jézus meghatározta küldetésünk területét és lényegét is. Biznyságtételünket és a Krisztusról való tanúskodásunkat mindig a hozzánk legközelebb levőknél kell kezdenünk. Bár ez nehezebb, mert a családunkban a gyülekezésünkben és munkahelyünkön életünk alapján ismernek, és ez nem mindig előnyös a szóban mondott biznyságtétel megerősítésére. Pedig ha ezeken a területeken nem tudjuk tanújelét adni, hogy életünkben valóság az Isten szeretete és a Szentlélek általi újjászületés, akkor nem lesz hatása a világ felé szóló biznyságtételünknek sem.

Küldetésünk a világért való szolgálataunk is. Ezért kell nekünk Istenbe vetett hittel és élő reménységgel tovább mennünk a szolgálat útján az Úr Jézus követésében. A boldog újesztendő és a boldog békességes jövődő munkálása feladatunk amelyről számot kell adnunk Isten és emberek előtt. Mint hívó emberek vegyük igénybe az Isten kegyelmét, hogy a társadalmi élet területén hűségesen elvégezhessük munkánkat.

Ne csak óhaj legyen a békés boidog új esztendő, hanem megvalósítandó feladatunk is!

Laczkovszki János

A Szabadegyházak Tanácsa tagegyházainak ünnepi megemlékezése az állam és az egyházak között megkötött egyezmények 30. évfordulóján

A Baptista Egyház Központi Székházának dísztermében december 15-én megtartott ünnepi tanácsülésén jelen voltak a Szabadegyházak Tanácsa Elnökségének tagjai, valamint a tagegyházak országos vezető tisztviselői. Megtisztelezte az ünnepi tanácsulást jelenlétével Straub István az Állami Egyházügyi Hivatal elnökhelyettese, Madai András főosztályvezető helyettes és dr. Nagy Ferenc osztályvezető.

Az ünnepelés bensőséges hangulata, az elmondott beszédek és felszólalások igazolták, hogy a 30 évvel ezelőtt megkötött egyezmények jelentősége az elmúlt évtizedek során nem kopott meg, hanem a gyakorlatban növekvő irányt mutat. Arról van itt szó, hogy az egyezmények nem csupán egy — az Alkotmányban biztosított — jogi helyzetet erősítették meg, hanem lehetőséget teremtettek arra is, hogy a kapcsolatok olyan folyamatos tartalmi és minőségi fejlődést munkálják, amelyeknek gyümölcsét számtalan pozitív eredményben mérhetjük fel. Ezekről az eredményekről az ünnepi ülésen is többször szó esett.

Az ünnepi tanácsülésen — amelyet Hecker Frigyes, a Metodista Egyház szuperintendense igeolvasása és imája nyitott meg, — Szakács József a H. N. Adventista Egyház elnöke elnökölt. Köszöntő szavai után Laczkovszki Já-

nos a Baptista Egyház elnöke mondott ünnepi beszédet. (A beszédet lapunk más helyén közöljük.) Az ünnepi beszédet követő hozzászólások közvetlen hangvétele, a 30 év történeti eseményeinek, a személyes átélések hangulatától átitatott felelevenítése jellemezték a kapcsolatok pozitív jellegét.

Az ünnepi beszédhez többen hozzászóltak: Hecker Frigyes a Metodista Egyház szuperintendense; Deák József az Evangéliumi Pünkösdi Közösség elnöke; Zarka Dénes a Szabadegyházak Tanácsa külügyi titkára; (e hozzászólást lapunk más helyén közöljük); Mézes László a Szabadkeresztyének Gyülekezetének elnöke; dr. Palotay Sándor a Szabadegyházak Tanácsa elnöke.

Dr. Palotay Sándor testvér így kezdte hozzászólását: „Együtt ünnepelünk. Valamikor ezt elképzelni sem lehetett. Nem hogy együtt ünnepeljünk, hanem azt, hogy így együtt üljünk le az állam képviselőivel.” Beszélt arról is, hogy ez az ünnep több egyszerű megemlékezésnél. Beszélt arról a felelősségről, amelyet hordoznunk kell társadalmunkban. Utalt arra is, hogy az állam, amelyben most élünk, nem örököse, folytatója az előzőnek, hanem egy egészen más állam, és ebből adódik az, hogy más a hozzánk való viszonya is. A többi egyházhoz viszonyított egyenlőségről szól-

va elmondta azt, hogy ez olyan mértékben áll fenn, amilyen mértékben a kis egyházak élni tudnak a lehetőségekkel. Ellenkező esetben elhatárolódnak a másiktól az élni nem tudás mértékével. Minden egyház létének értelmét az szabja meg, hogy miként viszonylik a többihez, és mit tud nyújtani a többinek. A jogi lehetőségekkel kapcsolatban dr. Palotay Sándor felállította azt a tételet, hogy a tagegyházaknak egyenként, külön-külön kell élni a kapott lehetőségekkel, mert ezáltal tudják önmagukat a külső világ számára kifejezni. A tagegyházaknak saját létformájukat először saját maguk számára, majd pedig a külvilág számára is meg kell fogalmazniuk, hogy mások méltányolhassák és elfogadhassák őket.

Ezután Straub István az Állami Egyházügyi Hivatal elnökhelyettese szólalt fel. (A felszólalást lapunk más helyén közöljük.) Felszólalásának jelentőségét nemcsak tartalma tette értékesé, hanem az a közvetlen megnyilatkozási forma is, amellyel az Állami Egyházügyi Hivatal képviselői az ünnepi formásgokkal olykor együttjáró kötöttségeket oldottabbá tették.

Az ünnepség Szakács József elnök zárószavaival és a Himnusz éneklésével ért véget.

Erdélyi László

Mit hoz a jövő?

AZ EMBERISÉG NAGY RÉSZÉ szeretné tudni, mit hoz, mit rejteget számára a jövő. Sokan ennek érdekében jósnőkhöz, jóvendőmondókhoz fordulnak, vagy asztrológiai alapon remélik megtudni jövőjüket. A varázslás, a jóslás az ószövetség időben is megvolt, de Mózes és a próféták harcoltak ellene, sőt büntetendő cselekménynek minősítették. Annál is inkább, mert támadást láttak benne Isten szentségével és fenségével szemben.

Mózes figyelmeztette is erre a népet: „Ne hallgassatok efféle jóvendőmondókra...” (5 Móz 13:13). Bennünket Isten így figyelmeztet: „Én a mindenható Isten vagyok” (1 Móz 17:1). Anna háladó énekében így vall: „Mert mindenható Isten az Úr...” (1 Sám 2:3). Isten, aki a világot teremtette, felette áll mindeneknek. A jövőnk tekintve megnyugtató számunkra, hogy nem emberi kéz irányítja életünk hajóját, hanem Isten: „Akinék kezében van... minden egyes embernek a lelke” (Jób 12:10). Ez adja meg számunkra a biztonságot, hogy állandóan Isten kezében vagyunk. És ez megnyugtató, hogy Isten keze vezet bennünket, mert tehetetlen senkivé válnánk az Ő segítségével nélkül és magunkra maradnánk a világban.

A JÖVŐ ÚTJA: TITOK! A titok kulcsa Isten kezében van. Jól tudta ezt Pál apostol, amikor így nyilatkozott: „Naponként a halál révén állok!” A ma még a miénk lehet, de a holnap Isten kezében van. A gazdag ember terveket szőtt, hogy dúsan termelt gabonájának nagyobb csűrőket építtet, és évekre előre kényelembe helyezte magát. E tervébe Isten beleszólt: „Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet tetőled” (Lk 12:19–20). Valóra vált: ember tervez, Isten végez! Jó, ha ezt emlékeztetünkbe vessük. Ne kergessünk delibábokat, hanem bízzuk életünket ez év küszöbén Istenre és vele teremtjük meg jövőnket! Ismerve Jézus Krisztus figyelmeztetését: „Keressétek először Isten országát és az Ő igazságát, és akkor mindenek hozzáadottnak néktek!” (Mt 6:33)

Somogyi János

Olvasóink leveleiből

Szeretsz-e olvasni?

Azért írom e sorokat, mert én nagyon szeretek olvasni. Legnagyobb örömmel a Bibliát olvasom, mert úgy érzem, belőle Isten szava szól hozzám. Egyszer tanácsot, mások int, dorgál, vagy vigasztal, bátorít, reményt nyújt és örömet ad. Mindig felgyűlöltök az Ige olvasása után. Második kedves olvasmányom a Békehírnök, melyben Isten Lelkétől vezérelt testvéreink írják, építik, nevelő cikkeket, amelyek értéke egy-egy igehirdetésnek megfelel. Van rá eset, hogy amit nem értek tisztán a Bibliából, azt megérttem világosan a cikkekből, és én ezért nagyon hálás vagyok. Szeretem a Békehírnököket azért is, mert tájékoztat a közösségünkben történő be-merítésekről, hálaadó ünnepekről, evangélizálásokról, külföldi missziómunkáról, halálozásokról, testvéregyházaink munkásságáról stb. Ha főzés közben talál a postás, még a főzést is lefekeztem addig, míg röviden át nem fut a szemem a címeken. Munkám végeztével az első pihenő percemben kezembe veszem drága lapunkat, és elejétől végig elolvasva, a legedesebb pihenésem mind testileg, mind lelkileg.

Talán azért szeretem annyira, mert 72 éve hogy olvasója vagyok. Nem untam meg, sőt, mindig jobban szeretem. Nagyon sajnálom azokat a testvéreket, akik soha nem érnek rá elolvasni, pedig elfizetők.

Testvér! Szeresd a Békehírnököket, hiszen már a cím is vonzó, erőt jelentő. Én ezek mellett olvasok más lapokat is. Sok jó tanács van azokban is. A Szabad Föld, Nők Lapja tanácsokat, tájékoztatást, tudnivalókat közöl, amelyek a földi életben feltétlenül szükségesek. De nekünk, hívőknek, fontosabb a lélek, mint a test.

Testvér! Gondolj a jövődre! Beköttetni is érdemes a Békehírnököket az utódok számára. Mindig hálás vagyok drága elköltözött férjem gondosságáért, azért, hogy beköttette az 1905–06-os, és a háborús évekből az 1916–17 évből való lapokat, és így máig is olvashatom őket. Nagy értéknek tartom a mindennapi ige magyarázatát. Utána magunkba nézhetünk, hol állunk. Drága testvérem, mielőtt a televízió elé leül, szólaljon meg lelkiismeretével: áldoztál-e már néhány percet a Békehírnök olvasására? (Préd 12:1 és 15–16.)

Fogadjátok e tanácsot szeretettel, az Úrnak egy 86 éves szolgáló leányától!

özv. Boros Mihályné
(Csabacsüd)

Szuggesztió, hipnózis

AZ ÚN. MÉLYLÉLEKTANI IRÁNYZATOK egyike a pszichoanalízis (lélek-elemzés). Ez föltételezi, hogy a szemé-lyiség — az én — három rétegből tevődik össze: 1. az „Én-felettes” (Supe-rego), 2. a „reális-Én” (Ego), 3. „ős-Én” (Id). Ha a három „Én” összhangban „működik”, egészségesek vagyunk. A lelki bajok akkor jelentkeznek, amikor zavar támad a három „Én” között. Ezek a rendellenességek sokszor testi beteg-ségek okozói is válnak. A gyógyítás feladata tehát az, hogy a három „Én” összhangját helyreállítsa. De hogyan fe-dezhetjük föl az „Ének” között feszülő ellentétek okait? Ebben segítenek az ún. szuggesztiós eljárások. Ezek közül legfontosabb az éber szuggesztió és a hipnózis. Mindkettő alkalmas arra, hogy a tudatosan rejtett titkokat felszínre hozza, és ezek segítségével terápiát ja-vasoljon.

HIÁBAVALÓ KÍSÉRLET LENNE a modern pszichológia szakkifejezéseit összhangba hozni a Biblia kifejezéseivel. A pszichológia ugyanis az embert önmagából próbálja megérteni, a Biblia viszont ember-fölötti, isteni kijelentés-sel segíti az értelmezést. Bizonyos érte-lemben eleve behatárolt területen mo-zog az ember, amikor saját értelme se-gítségével próbálja fölfedezni saját „szerkezetét” és „működését”. Ha arra gondolunk, hogy egy állat vagy egy nö-vény életfolyamatait a náluk sokkal magasabbrendű ember alig-alig ismeri — arról nem is szólva, hogy az élette-len világ legegyszerűbb alapjelenségei előtt is sokszor értetlenül állunk, a föl-fedezések egyben újabb kérdéshalmazt zúdítanak ránk — szóval, ha a bennün-ke körülvevő világgal is alig tudunk mit kezdeni, akkor hogyan reményked-hetünk reálisan abban, hogy önmagun-ka „megmagyarázzuk”.

Nem akarom teljességgel megkérdője-lezni az önértelmezési kísérletek hasz-nosságát, akár elméletileg, akár a gyó-gyászat szempontjából, de arra szeret-nék rámutatni, hogy a Biblia ember-kepe egyszerűen sokkal egyszerűbbnek, másrészt sokkal bonyolultabbnak tűnik. Miért egyszerűbb? Azért, mert különö-sebb önelemzés nélkül — hit által — elfogadható a kijelentés, hogy ti. az ember Isten műve, alkotás, bár olyan nagyszerű teremtmény, hogy maga is képes tervezésre és alkotásra, sőt az ön-értelmezésre is bizonyos fokig, de Isten szempontjából mégis csak alkotás. Az anyagnak és Isten Lelkének talál-kozásakor keletkezett lény. Mindenes-től egységes, ember. És miért bonyolul-tabb? Azért, mert addig, amíg a pszichológia a bajok okát az emberben, a föltételezett „Ének” összhangzavarában látja mindössze, addig a Biblia szerint az ember további bonyolító „tényezők-

kel” érintkezik, az egymásnak feszülő jó és rossz szellemvilág „között” helyez-kedik el, Isten vagy a Sátán befolyása érvényesülhet életében. A bajok oka tehát nem csak magunkban lehet. Nem csak az lehet hiba, ha a „reális-Én” az „Én-felettesel” vagy az „ős-Énnel” nem tud összhangra jutni, hanem az is, ha az Én (beleértve most a föltételezett mindhármát) szembekerül az Alkotóval, Istennel. Ez a szembekerülés természet-szerűleg a gonosz szellemvilág felé való közeledést jelenti. Sátán viszont — ne-véhez híven — bomlasztja az összhan-got befolyása révén. (Sátán bibliai neve a Diabolosz. Alapkifejezéseinek jelen-tése: átdobni. Tökéletesen érzékelteti azt a zavart, amit a becsapás okoz, különö-sen, ha a mai magyar nyelvben na-gyon is divatos „átdobni” vagy „át-vágni” kifejezésekre gondolunk.)

MI A SZUGGESZTIÓ? Ha egy szóval akarunk válaszolni, azt mondhatjuk: befolyásolás. Eszköze rendszerint a be-széd (lelkés, szívreható szónoklat, vagy az értelmet megragadó, logikailag jól fölépített érvelés stb.). De szuggesztió hatásúak a fel-felvilanó fényreklámok, a bömből hangszóró — és sorolhat-nánk. Vannak szuggesztió egyéniségek, akikről köztudott, hogy hatásosan tud-nak beszélni. Nincs is semmi baj addig, amíg a szuggesztiót nemes cél érdeké-ben használja egyik ember a másikkal (vagy tömegekkel) kapcsolatban. Saj-nos azonban a szuggesztió negatív töl-tésű is lehet, gyűlöletet, haragot is to-vábbíthat. Arról nem is szólva — és ez újból többlet, sajnos „negatív többlet” a pszichológiához viszonyítva —, hogy a gonosz szellemvilág is használhat esz-közként szuggesztió egyéneket céljai elérésére. Mindez — hála az Úrnak — pozitív előjellel is igaz: Isten is hasz-nál embereket, akiket Ő indít, vezet, s akik a jó érdekében szólnak és tesznek.

A HIPNÓZIS szuggesztió útján elő-idézett állapot, amit leginkább a mély alváshoz lehet hasonlítani. (A görög hipnosz álmot jelent. Az Újszövetség-ben a természetes álom jelölésére hasz-nált kifejezés.) A szuggesztió hatása alatt álló ember éber, gondolkodik, mér-legel és dönt. Döntését persze befolyá-solja a szuggesztió. A hipnózisban azonban a tudat beszűkül, és megsza-kad a kapcsolat a külvilággal. A hipn-ózis legmélyebb szakaszát transznak szokták nevezni. (A transz jelentése: ré-vület, elragadtatás. Az Újszövetség gö-rög szövegében az extasisz jelöli). A transzban levő emberben a hipnotizőr által „diktált” események a teljes való-ság élményével jelennek meg, olyannyi-ra, hogy ha pl. cukrot „etetünk” a pá-cienssel, átmenetileg megemelkedik a vércukor szintje. Sorolhatnánk tovább az érdekesnél érdekesebb kísérleteket,

ján bementette az új tagokat. A kézrá-tétellel való imádkozás után az új ta-gok először részesültek úrvacsorában.

Kedves szolgálatot végzett a galagutai gyülekezet pengetős zenekara és if-júsága. Szívünk hő vágya, hogy az Úr adjon sok ilyen kedves alkalmat, és erő-sítse az új plántákat a hitben és a bel-ső emberben!

N. GY.

Tiszántúli lelkipásztorok értekezlete

A tiszántúli Egyházkerület lelkipász-torai a testvéregyházak képviselőivel együtt november 14-én tartották meg munkatálalásukat Nyíregyházán, a szépen rendbehozott kápolnában. A vendégek sorában ott láthattuk dr. Szabó Amb-rust, a Debreceni Református Theoló-giai Akadémia professzorát, mint meg-hívott előadót; Ratkós Mihályt, a Sza-bolcs-Szatmár Megyei Hazaifias Nép-front munkatársát; Cséke Bélát, és Ma-gyari Bélát megyei egyházügyi titkáro-kat, Csépanyi Ferenc esperest, a római egyház képviselőt, dr. Fekete Ká-roly református esperest, Csizmadia Sándor evangélikus igazgatólelkészt és Tulipán Miklós evangéliumi pünkösdi lelkipásztor.

A munkaértekezlet résztvevőit Haj-nal József egyházkerületi elnök üdvö-zölte. Majd méltatta az egyházkerület lelkipásztorai között kialakult jó szel-lemi légkört. Megemlékezett arról, hogy 100 éves a tiszántúli baptista misszió. Elismeréssel szólt Oláh Lajos testvérről aki most Kiplingben szolgál. Oláh test-vér jó munkása volt az egyházközi és ökumenikus kapcsolatoknak.

Ezt követte dr. Szabó L. Ambrus elő-adása: „A harmadik világgal kapcsolat-ban hogyan ismerhetik fel az egyházak mai feladatukat” címmel.

de ezekről szinte minden szakkönyv be-számol. Nem is ez a célunk. Minden-esetre azt érdemes megjegyezni — ahogy az előbbi példa is bizonyítja — hogy a szellemi hatás fizikai vonatko-zású változásokat eredményez! Úgy tű-nik, fantasztiikus képességek vannak bennünk, s ezek szellemi indításra ak-tivizálódnak — pedig itt egyszerűen csak arról van szó, hogy egyik ember hat a másikra. Mennyivel inkább áll ez a tétel, ha a szellemvilág hatására gon-dolunk.

A hipnózisra is igaz, hogy lehet a Sátán vagy Isten eszköze. Péter és Pál apostol életéből említi egy-egy esetet az Újszövetség (ApCs 10:10, 11:5; 22:17). Mindkét esetben éber állapotban követ-kezik be a transz (a Károli szövegben az extasisz helyén elragadtatást, az új fordításban révületet olvasunk). Pétert meg akarja győzni az Úr, hogy bátran induljon Kornéliuszhoz és változtasson nézetén. Fontos, sürgős üzenet, hisz a transz alig múlik, máris megérkeznek Kornéliusz követői. Pált tulajdonkép-en révületben rendeli az Úr pogányok apostolává. Konkrétan utasítja, hogy hagyja el Jeruzsálemet. Amint az Újszö-vetségből is látszik, Isten ritkán hasz-nálja ezt a módot üzenetközlésre, de használhatja.

AZ ÁRTATLANNAK MONDHATÓ, ember és ember (pl. orvos és beteg) viszonylatában gyakorolt hipnózissal kapcsolatban is nyomatékos figyelme-ztetésekkel találkozunk szinte minden szakkönyvben. Azért veszélyes a hipnó-zis, mert az ember „döntő szervét”, az „Ént” (a Biblia szívnék mondja) kap-csolja ki, és helyébe teszi a hipnotizőr énjének döntését. Semmi biztosítékunk nincs arra, hogy a hipnotizőr (legyen a legkiválóbb szakorvos is, és legyen a legjobb szándékú) teljes bizonyossággal felismeri, hogy mire van szükségünk, hogy kellene bizonyos kérdésekben he-lyesen döntenünk. Arról nem is szólva, hogy nagyon könnyen negatív szellemi befolyás áldozatai lehetünk. A gyó-gyszereknek rendszerint van mellékhatá-sa. Nem mentes ettől a hipnózis sem. Nem „üdvöztető” gyógymód, hanem ve-szélyes kísérletezés. Kérdéses, hogy a haszna (ha van egyáltalán) arányban van-e azzal a kárral, amit mindenkép-en okoz az „én-csere”.

A BIBLIA EGY SOKKAL TISZTÁBB utat javasol azoknak, akik konfliktusba keveredtek önmagukkal vagy Istennel. Ez az út az imádság. Ebben lehetősé-günk van arra, hogy problémáinkat Isten elé tárjuk és átvesszük az Ő üze-netét, tanácsát a rendezésre vonatko-zóan. Jól tudja a ti mennyei Atyátok, a teremtő Isten, aki a legapróbb részle-téig ismer benneteket testileg és lelki-leg, hogy mire van szükségetek, és meg-adja néktek. Aki kér, az kap. A zörge-tőnek megnyitják. De kérjétek hittel, semmit sem kételkedve!

ifj. Almási Mihály

A testvéregyházból meghívott, szak-embertől hallott tartalmas előadás jól illeszkedett abba a képbe, amelyet egy-házunk felelős vezetői és teológusai az évek során kialakítottak bennünk, több részletkérdésben pedig további tájéko-zódásra adott lehetőséget a hallgatók-nak. Ez tükröződött az élénk hozzászó-lásokban is.

(R. I.)

Hitmélyítő Derecskén

A DERECSKEI gyülekezetben no-venber 10-től 12-ig hitmélyítő istentisz-teletek voltak. Viczián János rákospa-lotai lelkipásztor hirdette az igét. Vi-czián testvér igehirdető szolgálata mel-lett külön élményt jelentett izráeli ta-nulmányújáról szóló beszámolója. A diákepek megelevenítették azokat a he-lyeket, ahol az Úr Jézus élt, munkálko-dott, szenvedett és meghalt. (Sz. L.)

*

MOSZKVA — Körülbelül 100 személy jelentkezett arra a levelező tanfolyamra, amelyet a Szovjetunióbeli Baptista Össz-szövetség rendez azok számára, akik mint zenei vezetők dolgoznak a gyüle-kezetekben. Eddig 40 gyülekezet karve-zetője jelentkezett erre a hathónapos tanfolyamra.

Moszkvában a központi székházban egy új emeletet kezdtek el építeni a bib-liai és zenei tanfolyam hallgatói részé-re. Így most már háromemeletes lesz a székház.

A gyülekezeti énekeskönyv második kötete rövidesen elhagyja a sajtót, hét-ezer példányban. Az első kötetet még 1975-ben adták ki. A második kötetben 150 válogatott ének lesz mai baptista szerzőktől. (The Baptist World — Ford.: V. J.)